

A SÓ

A só sereg sziporkázva szárítkozott a hatalmas, tágas teremben. Ahova csak nézett, mindenhol egyforma kristályok tündökölték. Csak úgy szikráztak a beszüremelő fényben, mint sok-sok apró, csiszolatlan gyémánt! De nem a csillogás a feladatuk! A lényeg az ízben van!

Épp, hogy megszáradtak, azonnal bevetésre vitték őket. Csipetekbe osztva vártak. Kényelmetlen, mondhatni rossz érzés volt két ujj közé morzsolódva szorongani a só kristályoknak. Mert bizony a feladat teljesítése előtt nagy a rájuk nehezedő nyomás.

Aztán az ijesztő zuhanás! Vége a tömörülésnek, vége a közösségnek! A szóródásban mindenki átérezte a magányosság gyötrelmét, s az egyre közeledő ismeretlen hely okozta nyugtalanságot;

Igen, már el is érték a munkaterépet. Feladat: oldódás, ízesítés. Egyik csipetnek túl hideg, a másiknak túl forró, a harmadiknak túl sűrű a közeg.

De az oldódásban feladták énjüket, elképzelésüket. Az általuk ízesített közeg MÁS LETT! A bevetés sikerrel járt!

Kedves sókristály testvérek! Ne féljete a csipetté szorító atyai ujjaktól! Ne aggódjatok

a bevetések miatt! A mi elhívásunk az oldódásról szól. Lényegünk az íz. Mennyei íz. Milyen helyzetekben?

- türelmetlen, torzsalkodó emberek sorában a postán vagy az üzlet pénztáránál
- rosszindulatú szomszédok mellett a társasházban
- káromkodó, nemtörődő, vagy sikerhajhász munkatársak közelében
- hazug, kétszínű, kacér iskolatársakkal egy intézményben
- gazdasági, politikai káoszban, válságban a saját országunkban.

Ha vállalod a só szerepet, VÁLTOZÁST HOZOL mások életébe, de TE SEM MARADSZ TÖBBÉ UGYANAZ!

„Mert a teremtet világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését.” Róma 8:19.

